

PRACOWNICY UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO CZŁONKAMI KOMITETÓW POLSKIEJ AKADEMII NAUK

__KOMITET ASTRONOMII PAN

FOT. Z ARCHIWUM J. KIJAKA

DR HAB. JAROSŁAW KIJAK, prof. UZ, zastępca dyrektora Instytutu Astronomii im. profesora Janusza Gila Uniwersytetu Zielonogórskiego został powołany na członka Komitetu Astronomii PAN na 4-letnią kadencję. Prof. J. Kijak jest astrofizykiem, radioastronomem, absolwentem (z 1990 r.) Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze. W 1994 r. uzyskał stopień doktora nauk fizycznych w zakresie astrofizyki

na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego, a w 2004 r. Rada Wydziału Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej Uniwersytetu Jagiellońskiego nadała Mu stopień doktora habilitowanego.

Badania naukowe prof. J. Kijaka koncentrują się wokół pulsarów radiowych oraz zjonizowanego ośrodka międzygwiazdowego. Od ponad 20 lat przeprowadza obserwacje pulsarów przy użyciu największych radioteleskopów na świecie. Kierował kilkoma grantami naukowymi przyznawanymi przez Komitet Badań Naukowych oraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Obecnie jest kierownikiem grantu Narodowego Centrum Nauki. Jego dorobek naukowy obejmuje 65 prac, w tym 40 opublikowanych w czasopiśmie z listy filadelfijskiej, które były cytowane przez innych autorów ponad 500 razy - Indeks Hirscha wynosi 14.

Od początku swojej kariery naukowej jest związany z zielonogórskim środowiskiem naukowym, najpierw z Wyższą Szkołą Pedagogiczną, a później Uniwersytetu Zielonogórskiego. Obecnie zajmuje stanowisko profesora nadzwyczajnego na Wydziale Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W 1994 r. otrzymał 1,5-roczone stypendium Towarzystwa im. Maxa Plancka, a w 1998 r. nagrodę naukową Prezydenta Miasta Zielona Góra. Wypromował 3 osoby ze stopniem doktora, w tym jedną osobę z Indii. Jest członkiem Międzynarodowej Unii Astronomicznej oraz Polskiego Towarzystwa Astronomicznego.

Jest przedstawicielem UZ w konsorcjum POLFAR, zrzeszającym polskie instytucje naukowe zarządzające polskimi stacjami systemu LOFAR. Projekt budowy 3 polskich stacji tego systemu znalazł się w 2010 r. na pierwszej liście Polskiej Mapy Drogowej Infrastruktury Badawczej i jest jednym z pierwszych, który uzyskał pełne finansowanie.

W 2015 r. polskie stacje systemu LOFAR zostały oddane do użytku i włączone do międzynarodowej sieci tego typu radioteleskopów tworzących jeden duży radioteleskop (International LOFAR Telescope - ILT).

__KOMITET FIZYKI PAN

PROF. DR HAB. PIOTR ROZMEJ z Zieloną Górą jest związany od 2000 r. Jest absolwentem Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Stopień doktora nauk fizycznych uzyskał na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego (1975), habilitację (1987) oraz tytuł profesora (1997) uzyskał na UMCS w Lublinie.

FOT. Z ARCHIWUM P. ROZMEJA

Zainteresowania naukowe Profesora Rozmeja to: struktura jądra atomowego, reakcje jądrowe, optyka kwantowa, teoria chaosu deterministycznego, nieliniowe równania falowe. Jest autorem ponad siedemdziesięciu publikacji naukowych, w tym ponad czterdziestu artykułów w czasopiśmie z tzw. listy filadelfijskiej.

Profesor od lat jest zaangażowany w międzynarodową współpracę naukową. W charakterze pracownika kontraktowego, wizytującego profesora lub stypendysty seniora wiele lat spędził w znanych ośrodkach naukowych: w Zjednoczonym Instytucie Badań Jądrowych, Dubna (1 rok), w Gesellschaft für Schwerionenforschung, Darmstadt (w sumie ponad 5 lat), w Institute des Sciences Nucleaires, Grenoble (2 lata). Współpraca z GSI Darmstadt trwała 25 lat, z ISN Grenoble - 15 lat. Kilka krótszych paratygodniowych pobytów spędził w Instytucie Nielsa Bohra w Kopenhadze, Lawrence Berkeley Laboratory w Berkeley, w International Centre for Theoretical Physics w Trieście, gdzie miał okazję spotkać kilku laureatów nagrody Nobla z fizyki.

Wygłosił wiele zaproszonych seminariów i wykładów w różnych uniwersytetach i instytutach naukowych w Niemczech, Francji, Włoszech, Danii, Belgii, USA i Kanadzie. Wielokrotnie przedstawiał swoje wyniki na konferencjach międzynarodowych.

W Instytucie Fizyki UMCS był wieloletnim kierownikiem Zakładu Matematycznych Metod Fizyki, kierownikiem Studium

Doktoranckiego oraz zastępcą dyrektora instytutu. W Zielonej Górze pełnił funkcję prodziekana Wydziału Nauk Ścisłych zaraz po utworzeniu Uniwersytetu Zielonogórskiego. Po utworzeniu Wydziału Fizyki i Astronomii był przez kilka kadencji dyrektorem Instytutu Fizyki oraz w latach 2008-2012 dziekanem Wydziału. Od wielu lat kieruje Zakładem Metod Matematycznych Fizyki.

Wypromował czworo doktorów, w tym dwóch na Wydziale Fizyki i Astronomii UZ. Jako recenzent brał udział w wielu przewodach doktorskich i kilku habilitacyjnych. Za osiągnięcia naukowe otrzymał nagrodę Ministra Edukacji Narodowej oraz kilkanaście nagród rektorskich. Był kierownikiem trzech grantów KBN.

NAGRODA NAUKOWA PAN W DZIEDZINIE PEDAGOGIKI

8 grudnia 2015 r. w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia nagród naukowych Wydziału I Nauk Humanistycznych i Społecznych PAN za

Na podkreślenie zasługuje również bardzo szczegółowe przedstawienie warsztatu badawczego: komplementarność teoretyczna i metodologiczna poszczególnych zmian oraz przedstawienie szerokiego kontekstu ich występowania. Odnosi się to zarówno do źródeł stawianych hipotez, metod ich statystycznej weryfikacji, jak interpretacji zgromadzonych danych. Dzięki temu wszystkie tomy, poza walorami poznawczymi w wymiarze merytorycznym, stanowią również cenne źródło inspiracji wybo-

wybitne i twórcze prace naukowe. Nagrodę w dziedzinie pedagogiki im. Władysława Spasowskiego otrzymał zespół badawczy pod kierunkiem prof. dr hab. Marii Dudzikowej (UAM w Poznaniu) w składzie: dr hab. Ewa Bochno (adiunkt na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i Socjologii, w Zakładzie Pedagogiki Szkolnej, UZ), dr Ireneusz Bochno, dr Sylwia Jaskulska, dr Karina Knasiecka-Falbierska, dr Mateusz Marciniak, dr Renata Wawrzyniak-Beszterda za tryptyk longitudinalny *Doświadczenia szkolne I rocznika reformy edukacji a zmiany zasobów jego kapitału społecznego w warunkach szkoły wyższej*.

O tym, jak ważna jest to praca naukowa niech zaświadczy fragment recenzji prof. zw. dr hab. Marii Czerepaniak-Walczak (USz) przygotowanej dla Wydziału I PAN¹:

„Książki są pionierskim i jak do tej pory jedynym kompleksowym teoretyczno-empirycznym studium o szerokiej perspektywie teoretycznej odkrywającym mechanizmy rządzące kształtowaniem kapitału społecznego w instytucjach edukacyjnych poszczególnych szczebli. Zarówno zamysł badawczy jak i sposób jego zrealizowania cechuje wysoki poziom oryginalności. Odnosi się to głównie do kategorii analitycznych, za sprawą których wyniki badań zamieszczone w kolejnych tomach noszą znamiona interdyscyplinarności.

FOT. Z ARCHIWUM E. BOCHNO

ru paradygmatów badawczych oraz metod, technik i narzędzi.

Poprzez to są one tekstami kluczowymi dla nauk o wychowaniu w wymiarze teoretycznym i praktycznym. Ich znaczenie uwidacznia się w aspekcie merytorycznym (wiedzy o szkole i uczelni jako miejscach rozwoju osoby i kształtowania kapitału społecznego) oraz w aspekcie metodologicznym (badania panelowe w zintegrowanym paradygmacie ilościowo-jakościowym).

Mimo tego, że badania prowadzone są w jednym z czołowych polskich uniwersytetów, z pewną ostrożnością można ich wyniki ekstrapolować na całe środowisko akademickie. Ostrożność podyktowana jest z jednej strony zasobami kapitału społecznego i kulturowego, z jakim przychodzą studenci do renomowanej uczelni, z drugiej zaś warunkami, jakie tworzy UAM w zakresie dydaktycznej i pozadydaktycznej ak-

1 <http://sliwski-pedagog.blogspot.com/2015/11/wydzia-i-pan-nauk-humanistycznych-i.html>